

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 8 (270)

26. veebruaril 1927 a.

VII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas . . . . . Mk. 1000.—
 poolaastas . . . . . „ 500.—
 veerandaastas . . . . . „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:
 aastas . . . . . Mk. 800.—
 poolaastas . . . . . „ 400.—
 veerandaastas . . . . . „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.—	1/4 lehek. Mk. 1000.—
1/2 „ „ 2000.—	1/8 „ „ 500.—
1/3 „ „ 1350.—	1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Aadressi muutmise 30 mk.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543.

Sisu: 1) A. Kann, Riigimaksude sissenõudmisest. 2) Spordist Võru-Petseri aaiprefektuuris. 3) Mõnd hobusepassidega ümberkäimisest. 4) Vahl, Rahvusvahelistest kuritegijate registratuuridest ja nende tähtsusest. 5) K. Kihlefeldt'i 25-aastane teenistusjuubel. 6) H. Vaev, Juhuslikkudest relvadest. 7) Ametlik osa. 8) Väljamaalt. 9) Küsimused ja kostmised. 10) Kuulutused.

Ilmus trükisist Administratiiv- ja finantsteaduste käsiraamat.

Käsiraamat politseile.

Toimetanud õigusteadlane E. Mets,
 politseikooli direktor.

Hind Mk. 350.

Siseministeeriumi ja temale alluvate asutuste
 ametnikkudele Mk. 300.

Saadaval

„Eesti Politseilehe“ talituses.

Riigimaksude sissenõudmisest.

A. Kann.

(Lõpp.)

Tuleks kindlaks määrata ka kaebuse sisseandmise kord sel puhul, kui leitakse, et sissenõudjad ametnikud varanduse ebaõieti üles on kirjutanud. Sest praegune kord on päris segane. Tuleb nimelt kaevata ülemusele. Kuid kes on siis ülemus? Kui konstaabel kellegi varanduse üles kirjutanud, kas siis kaevata komissarile, siis edasi prefektile, prefekti peale politseidirektorile ja lõpuks siseministrile? Kuid õigupoolest, mis neil ülemustel ühe või teise maksnikuga pistmist, või peavad nad ka oma eriülesannetest loobuma, et maksuasutusteks muutuda? Teiste sõnadega, nad peavad vast ikka valmis olema, et maksuasutustega konflikti satuvad oma ametnikkude kaitseks ja siis võtma seisukohta, kuivõrd on õigus maksnikul ja vastuoksa, neile alluvatel maksude sissenõudjatel? Õigem oleks sellepärast, et kohus lahendaks küsimusi, kas ühe või teise maksniku varandus on õieti või ebaõieti üles kirjutatud, nagu seda kohtupristavite toimingute suhtes on võimalik teha, kusjuures maksude alal sissenõudjate tegevuse puhul tehtavate kohtuotsuste peale peaks võimalus antama maksuasutustel ka protestiga esineda järgnevas kohtuastmes.

Ka ei ole loomulik, et aresti alla pandud varandus enne ära müüakse, kui vastav kohtuotsus on varanduse arestist vabastamise kohta tehtud, sest arest enesest juba kindlustab enamail juhtumisel, et riik oma kätte saab ühes viivitusprotsentidega. Küsimuse otsustamine, kas üleskirjutatud varandus on tarvilik aegsasti müügil määrata, või on vaja seisma panna, kas või uute kindlustuste esitamise nõudmisega, võiks ka väga hästi kohtule kuuluda, kui maksuasutused ise võimalikuks ei pea nõudmist seisma panna. Kodanikkude hävingud ei tohiks ülepeakaela sündida. Praegune sissenõudja ametnik politseiniku näol, märgates, et oksjon on sündmatu, ei tohi kõssatagi, vaid müüb varanduse ära, nagu panga osakonna võlgnikkude nimekirjad seda talle kirjutavad ette. Maksuasutused saavad aga sellest kuulda alles maksnikelt, aga kui neilgi võimalus puudub peavalitsuse ja peakomitee nõusolekuta müüki seisma

panna, siis ei ole kodaniku seisukord praeguse olukorra juures kindel.

Nüüd pöördun hra K. Küti artikli juure ainult ühes asjas. Nimelt soovitab ta, et omavalitsused võtaksid lisarahasid ja ise asuksid maksude sissenõudmisele. Mina olen arvamusel, et neid lisarahasid võiks võtta erilise sissenõudjate ametnikkude instituudi ülalpidamiseks. Jättes kõrvale hra. K. Küti käsitatud küsimuse, kuidas omavalitsused peavad talitama maksude sissenõudmisega, leian kõige pealt, et praegune „lisaraha“ võtmise kord riigimaksude sissenõudmise juures kuulub revideerimisele. Peatun sellepärast selle lisaraha võtmise ja jaotamise korra juures.

Seadus lausub järgmist („Riigi. Teat.“ nr. nr. 4 ja 75 — 1921. a.):

1) Riigimaksuvõlgade sissenõudmisel võetakse peale võla ja viivitusprotsendi veel lisaraha järgmisel määral:

on võlasumma alla 100 marga	— 10 mk.
„ „ 100 m. kuni 500 m.	— 25 „
„ „ üle 500 m. k. 1000 m.	— 50 „
„ „ üle 1000 m.	← 5 % nõut. summ.

2) Tähen datud lisarahast linnades ja alevites läheb 50 % ja väljaspool linnu ja alevide — 75 % sissenõudja isiku kasuks (minu harvendus, A. K.). Ülejääv summa kantakse otsekoheste maksude peavalitsuse deposiiti ja võib rahaministri loaga tarvitada otsekoheste maksude ametkonna ja rentei teenijate gratifikatsioonideks.

Mina ei saa aru, kuidas on niisugune seadus üldse võinud maksma hakata. Sest säärane ametnikkude gratifikatsioon ei sünni sugugi maksnikkude korvatusse ja lohakuse pärast, vaid on pigemini seletatav sellega, et need on jäänud vaeseks. Ka tihtilugu, lootusi hellitades, et nende maksud peale kaebuste läbivaatamist rahuldatakse, jätavad nad õigel ajal maksud õiendamata, sest raha tagasisaamine on seotud ülisuurte raskustega. 5 % tervest sissenõutavast summast ära maksta ei ole kuigi armas, aga rahapuudusel tuleb sellegagi rehkendada. Ometi saab üks osa riigiteenijaid nendest lisarahadest gratifikatsiooni. Kui seda lisaraha ergutuseks arvatakse, siis ei ole ka see õige, sest hulk rahasaajaid maksude sissenõudmi-

se suhtes ei löö sõrme sõrme vastu. Tegelikult ei saa ka sissenõudja isik, nagu seaduses seisab, kuigi palju tasu, vaid raha valgub mujale. Mul on täitsa arusaamata, miks „rentei“-ametnikud, igasugused preilid ja teised, kes vähe huvi tunnevad maksude sissenõudmise vastu, just tingimata tasu peavad saama ainult sellepärast, et nad nimelt selles, aga mitte teises ametkonnas ei teeni, olgugi, et muidu palgad näivad normeeritud olevat ühetasaselt kõigi riigiteenijate suhtes.

Olles selle seaduse vastu, tuleb minu arvates siiski viivitajate kulul sissenõudjaid ametnikke ülal pidada, et riigikassale mitte uusi väljaminekuid teha. Lisaraha ei tohiks aga sellest päevast arvata, mil panga osakonnad viivitajate nimekirjad politseile on välja saatnud, nagu see praegu sünnib, vaid sellest päevast, mil maksu on hakatud nõudma sissenõudja ametniku poolt, sest enne seda pole veel keegi vaeva näinud. Õigem oleks kahtlemata kaalutluse alla võtta, kas ei saaks kohtupristavite tasusid silmas pidada sissenõudjate tasu

normeerimisel, ehk jälle maksvad seadused lisaraha võtmise suhtes ümber töötada nii viisi, et tasu enam-vähem ühesugune oleks Tallinna kui ka teiste ametnikkude suhtes, arvestades ka sõidurahadega. Maksuinspektorite tasu peaks samal ajal rahukohtunikkude palgake kõrguseni tõusma, sest nende töö muutuks veelgi vastutusrikkamaks, rääkimata juba sellest, et nende amet nõuab palju ettevalmistust. Sellega ühenduses peaksid ka peavalitsuse juhataja ja ta abid palgakõrgenduse peale tohtima pretendeerida.

Asudes uue korra teostamisele, tuleks ka maksuinspektoreile ja vastavaile ametnikele õigus anda kontaktis olla panga osakonnaga niipalju, kui küsimus puutub maksude sissetulekutesse. Maksnikkude nimekirju võiks maksuaasta möödumisel ka teatavatel tingimustel panga osakondade poolt maksuasutustele saata, kus siis põhjaliku revisjoni alla satuksid, et maksuinspektoritel oleks selge pilt sellest, kes on jätnud oma maksud õiendamata jne.

Spordist Võru-Petseri abiprefektuuris.

Viimastes „E. Politseilehe“ numbrites on palju kirjutatud politsei spordist kohtadel ja selle raske teostamise üle rahalise puuduse tõttu. Petseris on kohaline abiprefekt sporti politseis tõsiselt võtnud, ja tänu tema energilisele tegevusele on algust tehtud spordiga. Talvise aja tõttu on võimalus ainult Jiu-Jitsu harjutusi korraldada Petseri jaoskonna ruumes. Mati küsimusest on saadud üle ja ajutiselt primitiivne, kuid siiski rahuldav matt õlgedest valmistatud. Konstaabel Kopli juhatusel, kes möödaläinud aastal lõpetas politseikooli juures spordikursused, on Jiu-Jitsu harjutustega hoogsalt alatud kolmes grupis Petseri linnas elavate politseinikkudega. Kahjuks ei saa maal elavad ametnikud nendest harjutustest võtta osa, kuid siiski näidatakse ka neile tähtsamaid võtteid, koondades ametnikke vähemalt üks kord kuus linna.

Kevadel algavad intensiivsed harjutused kergejõustiku alal, kuid praegu on see võimata, sest puudub võimla.

Petseris on ka varem sporti harrastatud, nimelt ratsasporti. Ka tuleval suvel on kavatsusel omavahelised ratsavõistlusi-

sed. Oleks huvitav korraldada Tallinna ratsareservi ja Petseri ratsareservi vahel ratsavõistlusi. Võistlusi tuleks korraldada puht politseilistel põhimõtetel, kusjuures hobune kui ka mees võiksid näidata omi võimeid politseiteenistuse alal.

Möödaläinud aastal korraldas Tallinna ratsareserv omavahelisi võistlusi. Võistlused jätsid väga meeldiva mulje ja said rohkearvulise publiku poolt elavate kiiduavalduste osalisteks. Peab tähendama, et hobuste väljaõpetus, nagu see sõjaväele omane, ei ole kohane politseile; võistlustel paistis silma hobuste äraripuvus rivist, mis aga politseihobusel ei või olla, sest sarnasel korral muutub politseinik ise teguvõimetuks.

Need ajad on unustuse rüppe vajunud, mil ratsapolitsei tänavvõistlustel ratsa astus välja korratuste sumbutamiseks. Nüüd võib ratsapolitseid tänavvõistlustel tarvitada ainult jalastatult, kuid peatantsus ratsapolitseil sarnastel juhustel on sidepidamine ja kiire liikumise võimalus kaugematesse linnaosadesse. Sidepidamiseks on tarvis hobuseid, kes täiesti rippuma-

tud rivist, ja seda võib saavutada ainult sel teel, et hobuseid üksikult õpetatakse.

Ratsapolitseinikule on väga tähtsad kaks faktorit: tema hobuse vastupidavus ja kartmatus. Esimese treenerimiseks võiks korraldada võistlustel pikamaa sõitu. Tee pikkus võiks olla 60 km., kus muu seas oleks seatud üles kontrollpunktid, milledest iga võistleja oleks kohustatud läbi sõitma. Peale nimetatud maa ära sõitmist võiks korraldada politseiniku enda vastupidavuse katseid, kusjuures iga võistlusest osavõtja kohe peale sõidu sihilejõudmist oleks kohustatud kaks kuni kolm laskeharjutust läbi tegema, kus võiks saadud tabavuse punktide üldarvu järele otsustada politseiniku vastupidavust. Teises osas, s. o. hobuse kartmatuse treenerimiseks, võiks võistlustel seada ülesande, kus politseinik oma hobusega oleks kohustatud teatava maa ära sõitma, kusjuures nimetatud maa peal võimalikult rohkeid ja mitmekesiseid tõkkeid oleks üles seatud: nagu harilik lattaed, kivi-aed, vitsadest aed, mullast vall, veekraav, laotud haokood, maas põlevad õled ehk muu põlev aine ja vastutulev rongikäik,

kusjuures viimane teeks kõiksugu abinõudega rohkesti lärmi. Selle harjutuse juures on iga ratsapolitseinikul võimalus näidata, kui palju tema on suutnud oma hobust õpetada.

Sarnaseid võistlusi võiks korraldada ratsareservide vahel, kuid siin tekitab raskusi rahaline küsimus, sest iga võistluse ettevalmistus on seotud teatud kuludega. Peakulud ja raskust sünnitaks kahtlemata Petserist ratsareservi Tallinna transporteerimine võistlusteks.

Kohtadel võistlusi korraldada suvel lähemate laagris olevate sõjaväe üksustega oleks mõtetu, sest reservi koosseisud on väiksed, kuna sõjaväe omad on suured, mille tõttu neil suur väljavalik nii meeste kui ka hobuste materjali poolest, ja selle tagajärjel oleks võistluste kaotamine enam kui kindel, peale selle ei huvita sõjaväge politsei võistluste meetodid.

Loodan, et see artikkel leiab ka Tallinna politsei ratsareservis vastukaaja ja sealt poolt sõna võetakse kirjeldatud võistluskava kohta meie kutsesele veergudel.

A. N.

Mõnd hobusepassidega ümberkäimisest.

Nagu teada, on raamatukujulistes hobusepassides nähtud ette 6 kohta hobuse ühelt isikult teisele ülemineku toimingu märkimiseks ja lehekujulistes 2. Võttes arvesse, et mõni hobune käib ühe ja sama passiga väga mitmetest kätest läbi, tuleb sellega kohtadest või lehtedest vastavate märkuste tegemiseks puudus ja isik ei taha passi uuendada, siis on hakatud politsei ja omavalitsuse ametnike poolt hobuse edasiandmise märkusi harilikule paberilehele tegema, mis siis antakse ühes passiga uuele omanikule, kas lahtiselt või kleebitult passi sisse. Kui võrd sarnane kord on seaduspärane, jätan järelvalve asutuste otsustada, kuid et see kord on läbi löönud, siis tahan seda paari sõnaga puudutada ühtlasema süsteemi loomiseks selle töö alal.

Praegu kannab see omalt poolt passidele lehtede juurelisamine kaunis juhuslikku iseloomu ja tihti ei saa juurelisatud lehekese järele otsustada, missuguse passi juure see kuulub, sest lisalehel puudub igasugune märkus, mis laseks järeldada tema kuuluvust ühe või teise

passi juure. Mõned kleebivad küll lisalehe passi külge, kuid jällegi jätavad igasuguse märkusega tema kuuluvuse kohta ja ei löö kleepimiskohta pitsatiga läbi. Tehakse ka registreerimise märkusi lisalehtedele, milledest aga harilikult absoluutselt midagi ei saa välja lugeda. Neil päevil käis minu käest hobusepass läbi, millise lisalehele oli tehtud ühe omavalitsuse ametniku poolt järgmine märkus: „Müüdüd M. V...le sel ja sel ajal.“ Siis müüja ja ostja allkirjad, mis kinnitatud. Täheandamata oli aga jäetud müügi objekt. Tihti kaovad lahtised lehed maa-mehe käes passi vahelt ära ja hobuse teenistuskirja jääb tühi koht. Loomulik, et sarnaseid passe ei saa registreerimiseks vastu võtta ja nii mõnegi kohta tuleb juurdlust alata. Rahva seas tekitab sarnane hooletu ümberkäimine dokumentidega nurinat ja kõigutab usku ametniku võimistesse. Meile, tegeliste selle töö tegijatele, toob sarnane hooletus tööd juure ja meie võime ka teadmatult kaasteeniija hooletuse läbi mõne kriminaal-maiguga eksimisega hakkama saada, iseäranis laatade ajal, mil passi

täpsemaks vaatlemiseks tihtigi puudub aeg, eriti kui see koosneb mitmesugustest lisadest. Et kõigest sellest hoiduda (nii kaua kui lisalehtede juurepanemine meil keelatud ei ole), võiks seda korraldada järgmiselt. Lisalehed olgu kõik ühesuurused — $\frac{1}{8}$ poognat ja heast paberist. Ülemisele äärele teha märkus selle kuuluvuse kohta passi juure umbes sarnaselt: „Vaikna v/v. hob.-pass nr. 35 — 26. a. juure.“ Märkuse tekst vastagu täiesti passis olevale sellekohasele teks-

tile. Need lehed püüda kinnitada võimalikult hästi passi külge, liim üksi ei pea neid koos, tuleks õmmelda peale kleepimise ja kleepimiskohta vajutada pitsat nii, et see puudutaks nii passi kui ka lisalehte. Sarnaselt toimides jääks pass ikkagi tervikuks, lisalehtede arvu peale vaatamata, ja seda oleks kerge käsitada.

Oleks soovitav, et vastavad asutused ka omavalitsuste tähelepanu juhiksid hobusepasside ümberkirjutamisel eettetulevate puuduste peale. **M. T.**

Rahvusvahelistest kuritegijate registratuuridest ja nende tähtsusest.

Hoovinõunik **Wahl.**

(Berliini 1926. a. politseikongressil peetud referaadi järele.)

Võitlus elukutselise rahvusvahelise kuritegevuse vastu on suuremate politseiüksuste tähtsaim ülesanne. Kui politseiasutused tahavad tagajärjerikkalt neid ülesandeid täita, peavad nemad kõige pealt informeeritud olema kordasaadetud kuritegude suhtes, peavad teadma, missuguseid kuritegusid toime pandi, s. o. missuguseid kuritegusid tuleb selgitada. Kuid arvesse võttes praegusaja liikumisvõimalusi ning rahvusvahel. kuritegijate kiiret rändamist ühest kohast teise, ei ole sellest küllalt, kui ainult teatakse, missugused kuriteod pandi toime vastava linna piirides või selle lähemas ümbruskonnas. Meie aja politsei peab ka informeeritud olema nende kuritegude kohta, mis aset leiavad kaugemates maades, peab teadma, kuidas üht või teist karistatavat tegu pandi toime, keda politsei kahtlustab kuriteo toimepanemises ja keda otsitakse taga ühenduses mõne kuriteo toimepanemisega. Sellepärast on politsei esimene ülesanne võitluses rahvusvahelise kuritegevuse vastu pidada registratuuri sarnaste juhtumiste kohta, aluseks pannes registreerimisel kuritegijate tegevuse eriala. Kui teated mõne kuriteo toimepanemise kohta jõuavad politseiasutusse (muidugi juhtumisel, kus võib arvata, et tegemist on mõne rahvusvahelise kelmiga), tuleb otsekohe vaadata, kas kuriteo toimepanemise viis või mingisugused teised tundemärgid ei luba oletada, et kuritegu on korda saadetud juba registreeritud internatsionaali poolt; kui tekib kahtlus ning kuritegija asub politseiüksuse tegevuspiirkonnas, peab ajaviitmata alustama kuritegija otsimist.

Et nüüd teada, missuguseid kuritegusid tuleb selgitada ehk missuguseid rahvusvahelisi kuritegijaid otsida, peavad üksikute riikide politseiasutused teineteisele teatama, missuguseid kuritegusid toime pandi ühe või teise riigi territooriumil, mis lasevad oletada, et toimepanijaks on rahvusvaheline kelm või et süüalune on põgenenud väljamaale. Ei tohi aga sellejuures unustada, et igakordne teadaandmine iga üksiku riigi politsei kesk-asutusele nõuab ülipalju aega, tööd ning kulusid. Hoopis otstarbekohasem on informatsiooni korraldada mingi tsentraal-asutuse kaudu, kus kogutakse kõik üksikute politseiasutuste poolt saadetavad teadaanded ja kust neid edasi toimetatakse kõikidele asjast huvitatud asutustele eriaegkirja kaudu.

Teine ja raskem politseiasutuste ülesanne seisab kuritegijate leidmises ning nende areteerimises. Selleks on vaja teada esimeses jones, missugused isikud üldse võiksid arvesse tulla ühe või teise kuriteo toimepanemisel ehk missugused isikud on vastava süüteo eest eelkaristatud, kuidas nemad harilikult korda saadavad üht või teist süütegu, kas nemad üksi töötavad või ühes teistega ja kes on olnud varemalt nende abilisteks, kuhu vastav kuritegija on politsei arvamise järele sõitnud peale kuriteo toimepanemist jne. jne. Meie päevil on spetsialiseerumine kõikidel aladel täies hoos, ka kuritegijad on juba ammu spetsialiseerunud. See sünnib esmalt kuritegude liikide alusel: on olemas juhusteotsijad, abielupetised, murdvargad, taskuvargad, raudteevargad, keelatud mürkidega kaup-

lejad, ärivargad, rahavõltsijad, tshekivõltsijad, dokumendivõltsijad, võõrastemajade vargad jne.; peale selle aga töötavad ühte liiki kuuluvad spetsialistid veel ühed ühe, teised teise võtte abil. Nende kuritegijate nimesid võime ikkagi ainult nii kõige kergemini teada saada (samuti nende isikukirjeldusi, näopilte, erivõtteid jne.), et politseiasutused neid üksteisele (või mainitud keskkoha kaudu) teatavad, tähelepanu sellele juhivad, kuhu kuritegija arvatavasti sõitnud jne. Parimaks abinõuks on siin muidugi samuti asjaajamine tsentraalasutuse abil.

Minnes välja neist tõsiasjadest, otsustas rahvusvaheline kriminaalpolitsei komisjon 19. kuni 29. maini 1924. a. ärapeetud üldkoosolekutel ellu kutsuda keskregistraatori, mis praegu asub teadupärast Viinis, ühtlasi hakati ka välja andma tähendatud komisjoni häälekandjat („Internationale öffentliche Sicherheit“), kus muu seas avaldatakse tähtsamate rahvusvaheliste kuritegijate näopildid ja isikukirjeldused. Neid otsusi kinnitas järgmine kriminaalpolitseilise komisjoni konverents, mis peeti 26. kuni 29. aprillini 1926. a.

Kuivõrd tähtis on sarnase keskregistraatori olemasolu, seda näitavad väga kujukalt järgmised sündmused.

26. jaanuaril l. a. areteeriti kriminaalpolitsei poolt kullasepaäri omanik Julius Moransky, sündinud 1897. a. Vacs'is, kellel oli Viinis oma äri. Vahi alla võtmise põhjuseks oli asjaolu, et mees (nagu näitasid politseil olevad salajased andmed) toime pani murdvargusi kullaseppade ärides (harilikult lõuna ajal, nagu oli näha ülaltähendatud andmetest). Moransky'l oli Praateri tänaval ilus ja hästi sisseseatud kauplus. Registratuurist leiti, et Moransky juba 1922. a. kord vahi all viibis, nimelt Milanos, kus teda areteeriti varguse pärast. Edasi selgus, et tema veel varem viibis Ödenburgi vangimajas, kust temal aga korda läks maikuus 1921. a. põgeneda. Registratuurist leiti aga veel huvitavamaid asju. Selgus nimelt, et mees töötas varem Josef Nazy nime all ja et teda sellena areteeriti 8. jaan. 1925. a. Praagas, 1925. a. märtsikuus Zürichis ja sama aasta juunikuus jällegi Zürichis (mehel läks korda ikka põgeneda), ka viimasel korral põgenes varas uuesti, kuid politseil oli vahepeal siiski korda läinud kindlaks teha, et tegemist on kellegi Julius Moransky'ga, kelle vastu ka Ungari politsei tunneb suuremat

huvi. Moransky kaupluses pandi peale kelmi kinnivõtmist toime läbiotsimine, mille juures selgus, et kaupluses on väärtasju mitme miljardi Austria krooni väärtuses. Ühel ajal Moransky'ga võeti vahi alla ka kelmi armukene, keegi Valerie Hohldampf ning viimase korteris toimepandud läbiotsimine tõi päevavalgele samuti kaliiskive ja väärtasju, muu seas leiti pärlitest kaelaehet. Arvesse võttes asjaolu, et Moransky, nagu näitasid politseil olevad andmed, tihtipeale väljamaale sõitis ja et teda juba varem mitmel puhul areteeriti nii Shveitsis kui ka Tshehoslovakkias (vargusest osavõtmise kahtluse tõttu ning tema juurest leitud murdvarguse tööriistade pärast), tekkis muidugi mõista kohe kahtlus, et asjad, mis leiti mehe kauplusest ning Hohldampf'i juurest, on saadud mitteseaduslikul teel, s. o. et Moransky on neid ise varastanud või ostnud varastatud kraami. Viini politseidirektsioonil oli sellejuures teada, et 29. juunil 1925. a. pandi toime Zürichis kullasepa Meister'i äris suurem murdvargus, mille tagajärjel äriomanik umbes 850.000 shveitsi frangi eest kahju sai, samuti oli teada, et 31. oktoobril 1925. a. pandi toime murdvargus kullasepa Bachner'i juures Brünni linnas ja 3. novembril 1925. a. murdvargus kullasepa Riemer'i äris Praagas. Kõiki neid murdvargusi toimetati lõuna ajal. Politsei käes olevate varastatud väärtasjade nimekirjade ja kirjelduste najal tehti kindlaks, et kaupluses leitud ja aresti alla pandud asjade hulgas on ka sarnaseid, mis saadud murdvarguste toimepanemise tagajärjel Zürichis ning Praagas. Kõige selle tõttu teatas Viini politseidirektsioon asjast otsekohe Zürichis, Praaga ning Brünni politsei keskasutustele, astus nendega ühendusse ja palus, kui võimalik politsei esitajaid ühes kahjukannatajate esitajatega kohale. Tähendatud esitajad ilmusid varsti Viini ning siis tehti kindlaks, et kaupluses leitud väärtasjad on varastatud osalt Zürichis, osalt Praaga ülalnimetatud kullaseppade ärist. Umbes samamoodi, nagu korraldati murdvargusi Zürichis, Praagas ja Brünnis, pandi toime murdvargusi 24. juunil 1922. a. Grazi linnas kullasepp Krispell'i äris. Muu seas leiti politsei poolt tol korral kuritegija näpud jäljed, mis päevapildistati — kuid murdvarast ennast ei läinud korda tabada. Grazi politseidirektsioon, kuulda saades Moransky areteerimisest, tuli arvamisele, et 1922. a. murdvargus on toime pandud

sama Moransky poolt, sest toimepanemise viis oli samasugune nagu Zürichis ine. Näpujäljed saadeti Viini ja selgus, et nemad olid tõesti Moransky omad. Tähendab, läks korda ka seda vana murdvargust selgitada.

Julius Moransky salgas murdvarguste toimepanemist ning seletas, et ta on kõiki tema juurest leitud varastatud asju ostnud temale tundmatult meesterahvalt. Moransky lugu avaldati ajalehis ning peale selle alustati kirjavahetus välismaade ametvõimudega, et kindlaks teha, kas Moransky pole veel, võib olla, mõne murdvarguse korda saatnud. Nimelt läks korda kindlaks teha, et Moransky kuni 1923. a. lõpuni viibis Milano vangimajas, ja tema sellest ajast peale hakkas reisisid ette võtma välisriikidesse ning kalliskividega kauplema. Välismaade politseiasutused vastasid kiirelt Viini politseidireksiooni kirjale ja kahtlustati Moransky't veel paljude murdvarguste osavõtmises, kuid kindlaks teha ei suudetud seda, sest oli juba liig palju aega möödunud. Järele jäi ainult üks murdvarguse juhtumine: kullasepp Weinstabl'i juures toimepandud murdvargus Bratislavas 7. augustil 1924. a.

Kõike seda kokku võttes, näeme, kui tähtis on rahvusvaheliste kuritegijate registratuuri pidamine; ainult see asjaolu, et Viini politseidireksioonil teada oli, et Moransky juba varem Ungaris, Shveitsis, Tshehoslovakkias ja Itaalias vahi alla võeti või taga otsiti, andis võimalust meest vahi all hoida, vaatamata sellele, et tema oli suure ja silmnähtavalt soolijõe äri omanik. Teiselt poolt läks korda selle tõttu, et politseil teada oli, missuguseid murdvargusi toimetati Zürichis, Praagas ja Brünnis, ruttu kindlaks teha, kas aresti alla pandud kalliskivid, kuldasiad jne. on varastatud või mitte. Kahjukannatajad said võrdlemisi ruttu oma varanduse tagasi ning terve lugu selgitati kiirelt, ilma et oleks vaja olnud alustada pikka ja palju aega nõudvat kirjavahetust.

Teine juhtumine. 5. aprillil 1926. a. varastati krahvinna Esterhazy'lt Simmeringi võõrastemaja toast ehteasju, millele väärtus õige suur. Politsei kahtlus langes vendade Ruckenstein'ide peale. Viini politseidireksiooni kriminaalametnikud areteerisid selle kahtluse alusel 7.

aprillil 1. a. David Ruckenstein'i, sündinud 1900. a. Romani linnas Rumeenias ning Benno Ruckenstein'i, sündinud 1895. a. samuti Romani linnas Rumeenias. Kahtlus langes vendade peale sellepärast, et nemad hakkasid peale varguse avalikuks tulekut õige laialdaselt elama, olgugi, et teada oli, et neil puuduvad suuremad sissetulekuallikad. Benno Ruckenstein nimetas ennast Maise Malaus'iks, kuid Viini registratuur tegi kindlaks tema õige nime. Nimelt saatsid mitme välismaa politseiasutused omal ajal vendade näpujälgi Viini registratuuri, ja selle tõttu oli teada, et mõlemad vennad on vargad-retsidiivid: mõlemad vennad panid toime varguse 6. detsembril 1923. a. Aleksandrias, peale selle veel — Benno Ruckenstein 9. jaanuaril 1925. a. Roomas ja David Ruckenstein 10. detsembril 1922. a. Roomas. Mõlemad vennad jäeti kõige selle tõttu vahi alla, vaatamata sellele, et puudusid veel kindlad andmed nende osavõtmise kohta võõrastemaja vargusest, ja nemad tõendasid, et nemad on ärimehed ning on tulnud Itaaliast, et Austrias äri ajada. Meeste asjade läbiotsimisei leitigi nende juurest suurem osa krahvinna Esterhazy ehteasjadest, mis võõrastemajas varastati. Kui nüüd hakati lähemalt uurima varaste elukäiku, siis selgus veel, et kuritegijad olid toime pannud kaks võõrastemajavargust Viinis. Isikutunnistustest oli näha, et rahvusvahelised kuritegijad olid reisinud Berliini, Bukaresti, Danzigi, Czernowitzi, Marienbadi, Rooma, Neapeli, Karlsbadi, Ostendesse, Brüsseli, Fiumesse jne. Viini politseidireksioon astus tähendatud linnade politseivalitsustega ühendusse, et selgusele jõuda, kas vargaid nende poolt taga ei otsita. Ja tõesti tehti kindlaks, et Benno Ruckenstein'i otsis Neapeli politsei pettuse eest n. nim. traveller-tshekkidega ja et Marienbadi politsei otsis mõlemaid taga ühe suurema võõrastemajavarguse toimepanemise tõttu. Ka see juhtumine näitab kujukalt, kui suur tähtsus on rahvusvaheliste kuritegijate registratuuril. Muu seas mõisteti Viinis toimepandud varguse eest 7. juulil 1926. a.: Benno Ruckenstein 2¹/₂ aastaks ja David Ruckenstein 1³/₄ aastaks vangimajja. Mõlemad saadetakse Austriast välja peale karistuse ärakandmise. (Lõpp järgneb.)

K. Kihlefeldt'i 25-aastane teenistusjuubel.

15. veebruaril s. a. pühitses Rakvere-Paide prefektuuri sekretär Karl Kihlefeldt oma 25-aastast teenistusjuubelit ja 41-aas-

tast sünnipäeva. K. Kihlefeldt sündis 2. veebruaril 1886. a. Vao vallas Virumaal. Politseiteenistusse astus 1902. a. Väike-Maarja jaoskonda kirjatoimetajaks. 1. detsembril 1914. a. toodi K. K. üle Rakvere kreisipolitsei valitsusse, kus teenis kuni 1917. a., esiti registraatorina, pärast lauaülemana ja viimati sekretäri k. t. 1917. a. miilitsa asutamisel määrati Viru maakonna miilitsavalitsuse sekretäriks, millisel kohal teenis kuni okupatsioonini. Peale okupatsiooni kutsuti 20. novembril 1918. a. teenistusse Viru maakonna politseivalitsusse sekretäri kohale, kus K. K. teenib kuni käesoleva ajani.

Rakvere-Paide prefektuuri ametkond soovib oma lugupeetud kaasteenijale juubeli- ja sünnipäeva puhul palju õnne ja jõudu edaspidises töös.

Juhuslikkudest relvadest.

Hans Vaev.

Organisatsioonid, kes oma liikmete võitlusvõimet tahavad võimaliku täimseni tõsta, nimetavad oma õppeprogrammides viimase numbrina „juhusliku relva tarvitamist“. Muidugi ei ole siin tegemist mõne senini tundmata relvaga, vaid tahetakse meele tuletada, et mõnikord võib ootamatu vastase vastu ka juhuslikult pihku puutunud asja, kui paremat pole käepärast, relvana kasutada. Peaaegu iga asja võib suurema või vähema eduga relvana tarvitada. Tarvitamine sünnib nii, et pihku puutunud ese (kivi jne.) visatakse vastasele eemalt pihta ehk hoitakse teda käes (kirves, labidas) ja antakse vastasele hoope.

Juhusliku relva tarvitamiseks on ikkagi musklite jõudu vaja, kord rohkem, kord vähem. Et rasket kivi mõnesuguse kauguse pealt vastase pihta visata, selleks on suuremat jõudu vaja, et aga tassitait keeva vett vastasele näkku visata, sellega saab iga lapski valmis. Õige on, et juhuslikult pihku sattunud asjaga ootamatult vastasele hoobi andmine on mitmesugustel kokkupõrkamistel annud häid tagajärgi, kuid liig suurt tähendust sarnastele „relvadele“ ei saa siiski anda; tulirelvaga varustatud vastase vastu neid tarvitada võib ainult siis, kui ta ei ole

küllalt ettevaatlik. Ka ei saa juhuslikkude relvade tarvitamisel suuremat ettevalmistust olla. Kes hea sportlane, see võib ka juhuslikke relvu suurema eduga tarvitada. Ainuke suurim ettevalmistus juhuslikkude relvade tarvitamise alal on kivide pildumine. Kel aega ja tahtmist, võib sel alal kunsttükkideni välja jõuda.

Mis sellejuures veel tähtis, on see, et kes kive hästi pillub, võib sama teha ka käsigranaatidega. Vene-Jaapani sõjast on teada juhus, et vene ja jaapani eelvägede salkade vahel peeti kivisel pinnal lahingut. Padrunid lõppesid mõlemal pooltel. Ei tea kummal poolt esimene kivi visati, kuid sõdurid mõlemal pool haarasid maast kive ja lahing primitiivsete relvadega käis edasi. Mitu venelast, nende hulgas ka ohvitseri, said jaapanlaste kivide läbi raskeid vigastusi. Jaapanlaste padrunid jõudsid kohale, selle järele ka venelaste. Kivid heideti kõrvale ja võitlus läks tulirelvade peale üle, kuid jaapanlastel ei olnud enam õnne. Võib olla, et viimaseid aitas võidule just nende edukas kividepildumine vene ohvitseride pihta.

Kõikide riikide politseiajalugu võiks sarnastest kivilahingutest palju jutustada, kus politseid võeti kivirahega vastu ja kui

palju selle juhusliku relva tarvitamine on nõudnud politseilt ohvreid. Et juhuslikke relvu võidaks kuritegijate poolt politsei vastu tarvitada, seda ei tohi unustada. Nagu juhuslikkude relvade tarvitamiseks ei ole reeglit, samuti ei saa seda olla ka kaitseviiside kohta nende vastu, kuid siiski hea Jiu-Jitsu ja poksi tundmine on suur plus võitluses juhusliku relvaga varustatud

vaenlase vastu ja üldse ootamatute kallaletungimiste puhul, kui ei saa enam tulirelva haarata. Eemalt pillutatavate kivide ja asjade vastu on lagedal kohal, kus varju ei ole, ainuke kaitse kiire kõrvalehüppamine ehk kummardumine. Niipea kui korda on läinud vastase lööki kõrvale lüüa või mööda lasta, peab kohe omalt poolt hoobi andma.

Ametlik osa.

Käsurkirjaga 16. veebruarist s. a. nr. 12 siseministeeriumile

on Nina-Rootsi rajooni konstaabel Tartu maal Eduard Riis määratud poliitilise politsei assistendiks, arvates 14. veebruarist s. a.

Käsurkirjaga 17. veebruarist s. a. nr. 13 siseministeeriumile

on avaldatud teadmiseks vabariigi valitsuse otsus 9. veebruarist s. a. (prot. nr. 12 p. IV):

„Kinnitada kaitseväeteenistuse peakomisjoni koosseis järgmiselt: esimees — sõjaministeeriumi esitaja kolonel Eduard Kanep, liikmed: siseministeeriumi esitaja politseiinspektori k. t. Aleksander Tamman, kohtuministeeriumi esitaja kohtupalati prokuröri vanem abi Albert Assor, kaitseväe tervishoiuvalitsuse esitaja sanitar-kolonel Martin Jervan, tervishoiupeavalitsuse esitaja kohtumeditsiin arst Paul Pedusaar, sõjaministeeriumi poolt määratud arst sanitar-kolonel-leitnant Oskar-Friedrich Lepp, autotankide divisjoni ülem kolonel-leitnant Jaan Lutsar“.

Uus aegkiri.

Lähemal ajal hakkab ilmuma Kuressaares uus aegkiri „Saaremaa Skout“. Tähendatud aegkirja väljaandjaks ja vastutavaks toimetajaks on Aleksander Lepik. — „Saaremaa Skout“ trükitakse Kuressaares, ilmub kord kuus.

Välja antud uued load:

Politsei osakonna poolt on 21. veebruaril s. a. Jaan Peedi p. Rattale luba antud laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks Viljandis, Tartu tän. nr. 9, maksvusega kuni 9. veebruarini 1928. a.

Politsei osakonna poolt on 22. veebruaril s. a. Johan Hansu p. Laanele luba antud laskeriistu parandada omas töökojas Viljandis, Puiestee tän. nr. 9, maksvusega kuni 22. veebruarini 1928. a.

Laskeriistaloo tühistamine:

Politseidirektori määrusega 17. veebruarist s. a. on tühistatud Tallinnas, Siimoni tän. nr. 25, krt. 1 elutseva August Jüri p. Raamann'i laskeriistaluba.

Väljamaalt.

Omapärane sissetulekuallikas.

Berliinis sündis hiljuti lugu, mis sakslaste pealinna pani paariks päevaks naerma ja milles figureerivad peategelastena kaks mehaanikut, vennad Kurt ja Erich Damast, keda kohus mõistis pettuse eest kinni: esimest kaheks aastaks ning teist kaheksaks kuuks. Lugu ise on järgmine: Kurt Damast, uue sissetulekuallika anderikas ülesleidja, ilmus seitse korda ja tema vend Erich neli korda perekonnaseisu registreerimisbüroodesse (igakord muidugi ise büroosse) ning vennad teatasid igal korral, et neil olevat sündinud tütreid —

väljaspool abielu. Meestele anti välja nagu kord ja kohus laste sündimistunnistused; tunnistuste abil võtsid petised välja mitmest haigekassast toetusrahad, mis antakse neile, kel on lapsed sündinud. Tehti kindlaks, et kannatada said peaasjalikult eriteadlaste mehaanikute haigekassa, Berliini mehaanikute haigekassa ja omavalitsuse haigekassa. Mõistagi pidi pettus kord avalikuks tehtama, sest mehed olid sunnitud igakord väljaspool abielu sündinud laste emade nimesid üles andma ühes elukohaga. Võib kujutada, mis sündis, kui perekonnaseisu ametnikud kirjalikult palusid emasid oma juure täiendavate teadete

andmiseks! Mõned „emadest“ olid alles noored tütarlapsed, ühel juhtumisel isegi koolilaps, mõnel juhtumisel ei tuntud ülesantud majas üldse ülesantud nimega inimesi. Paaril juhtumisel käisid haigekassade ametnikud neile ülesantud aadresside järgi lapsi külastamas — ühe sõnaga algasid sekeldused. Üks tütarlastest võeti isegi vahi alla, sest ametnikud olid arvanud, et tema tappis oma vastsündinud lapse! Sellele jandile pani krooni pähe kohtunik ise, kes kohtusse kutsus tunnistajatena tütarlapse ja kellel tuli kohtuistungil esitada petiste naisi.

Vene üliõpilane mõrtsukana.

Moskvas mõisteti veebruarikuu algul 19-aastane üliõpilane Flovo Okatov üheksaks aastaks vangi ühes õiguste kaotamisega. Kohtuotsusega lõppes kurbmäng, mis elavalt iseloomustab üliõpilaste hingeelu Venemaal ja mis tuletab meele Chicago läinud aastal toimepandud kuritegu, kus süüdlasteks olid noored miljonäride pojad Loeb ja Leopold. Kuriteo ohvriks Moskvas oli 16-aastane naisüliõpilane Ksenia Zukov. Läinud aasta lõpul leiti Ks. Zukov tapetult omast toast üliõpilaste ühiselumajas. Mõrtsukatöö pandi toime suure pussiga, mis kuriteopaigalt leiti. Kahtlus langes üliõpilase Okatovi peale, keda korda läks veel samal päeval leida ja vahi alla võtta. Mõrtsukas ei katsunudki oma süütegu salata, vaid tunnistas kõik puhtsüdamlikult üles, olles isegi veel uhke toimepandud tapmise peale! Kohtulikul harutusel, mis kestis kaks päeva, selgus ka tapmisloo eelmäng ja need motiivid, mis viisid noore üliõpilase teise noore inimese tapmisele, ja need motiivid ongi selle loo huvitavam ja jõledam osa. Üliõpilaste ühiselumajas korraldasid üliõpilased pea igal õhtul vaielusi kõiksuguste ainete üle. Neist vaielustest võttis elavalt osa teiste seas ka Okatov ja Zukov, kusjuures esimene armastas hoobelda kui üliinimene. Okatov väljendas mitmel korral arvamist, et inimene võib kõik teha, mis tema iganes tahab, mingisugused seadused ei saa takistada tema tahet ja järjekult ka tema tegusid. Okatov tähendas muu seas, et tema isiklikult võib igal ajal ennast vabastada igasugustest tunnetest ja näiteks, inimest tappa, ilma et ta tunneks selle juures midagi iseäralist — inimest tappa pole, vähemalt tunnete poolest, raskem, kui süüa leiba või jalutada, nii oli Okatovi arvamine. Sarnaste mõtete vastu protesteerisid mitmed kaasüliõpilased ja

arvasid, et Okatov kunagi ei suuda tegelikult tõendada oma ilmavaadet. Selle peale pani Okatov Zukovale ette anda allkiri, millega tema tõendab, et juhtumisel, kui teda kord leitakse surnult, tema kedagi ei süüdistata oinas surmas. Noor üliõpilane, kes kuulus nende hulka, kes Okatovit ei uskunud ja tema vaadete tõelikuse üle kahtlesid, kirjutas ka tõesti vaieluste ajal ja muidugi ka vaieluste mõju all sarnasele paberile alla. Kaks päeva hiljem tappis teda „üliinimene“. Nagu tunnistajate seletustest kohtuistungil selgus, läks mõrtsukas peale tapmise kordasaatmist söögimajja, kus tema rahulikult võttis õhtueinet, ja sealt edasi läks kinosse. Kinost leidiski teda politsei ja võttis mõrtsuka vahi alla.

Koolipoiss ja murdvaras.

Jaauarikuu lõpul võeti Berliinis kinni kardetav ja kauemat aega tagaotsitud murdvaras tänu ühe 13-aastase koolipoisi julgusele. Õpilase isa, ülemriiginõunik Benster, teenib saksa kaitseministeeriumis. Temale helistati nädalapäevad enne sündmust mitmel korral; kui ametnik telefoni juure läks, hakkas keegi tundmatu teda kõige ropumalt sõimama. Ametnik ise ei pööranud sellele suuremat tähelepanu. Nagu nüüd selgus, oli telefoneerimise otstarve see: teada saada, kas keegi viibib korteris või mitte (muu seas võte, mida praegu laialdaselt tarvitatakse kuritegijate poolt). Sündmuse päeval läks Benster ühes naise ja pojaga jalutama, nii et korterisse ei jäänud inimesehinge. Vahepeal jõudis varas arvatavasti jällegi telefoni abil selgusele, et kedagi korteris ei ole, seega õhk on puhas ja võib julgelt tööle asuda. Murdvaras tungis köögiukse kaudu korterisse, pani paraadukse seestpoolt lukku, et igaks juhtumiseks võimalus oleks põgenemiseks; ja hakkas tööle. Ta võttis kaasa kõik väärtasjad, pakkis need kaasatoodud kohvrisesse, kus olid ka mehe tööriistad. Õnnetuseks kuritegijale aga tuli Benster vahepeal jalutamast tagasi. Ukse avamisel märkas tema, et keegi võõras on korteris käinud. Poeg ruttas otsekohe välja, et köögiukse kaudu korterisse minna. Temale tuli vastu keegi hästi rietatud noormees väikese kohvriga, kes rutuliselt astus majast tänavale. Vaatamata mehe korraliku välimusele jooksis poiss tema järgi ja karjus: hoidke varas kinni. Mees viskas kohvri maha, et parem põgeneda, kuid õpilane jäi tema kannule. Möödaminejad katsusid poisile

abiks tulla. Kuritegija võttis taskust püstoli ja laskis paar pauku tagaajajate peale, kuid ei tabanud kedagi. Lõpuks läks korda meest kinni võtta. Selgus, et on tegemist kauaotsitud kardetava murdvargaga, kes viimasel ajal eriti palju tööd on teinud. Vapralt koolipoisile kavatsetakse anda autasu ja avalikku kiitust.

Võitlus taskuvaraste vastu.

14. jaanuaril s. a. asutati Preisi valitsuse määrusega Berliini kriminaalpolitsei juures eriline teadetebüroo, mille ülesandeks on võitlus taskuvaraste vastu, kusjuures selle büroo ülesannete hulka kuulub kõige pealt võitlus reisivate taskuvaraste vastu, s. o. rahvusvaheliste ning nende ainult Saksamaal töötavate, tähendatud liiki kuuluvate kuritegijate vastu, kes ei püsi kohal, vaid sõidavad linnast linna, ühest maakohast teise. Uus kord on lühidalt järgmine. Kui kohalistel politseivõimudel läheb korda areteerida reisivat taskuvarast, siis tuleb sellest otsekohe teatada tähendatud büroole telegraafi teel; peale selle on välispolitsei kohustatud niisugusest kinnivõtmisest teatama viivitamata kohalisele kriminaalpolitseile, kes omakorda asja kohta esineb üksikasjalise ettekandega Berliini kriminaalpolitseile. Samas korras peab Berliini büroole teatama igast kohtuotsusest, mis on tehtud taskuvaraste kohta, ka vahi alt vabastamise ja peale kohtulise karistuse ärakandmise vangimajast vabanemise üle tuleb ette kanda Berliini keskbüroole. Kui kohalisel politseil läheb korda kindlaks teha kohti, kus taskuvargad harilikult kohtuvad, kus nemad elavad jne., siis tuleb selle kohta esineda täpse ettekandega, kirjeldades üksikasjaliselt sarnaseid kohti ja eluruume, samuti kokkusaamise aega, tingimusi jne. Kui politseile tuntud taskuvargad oma elukohta muudavad, s. o. teise linna sõidavad, siis tuleb sellest telegraafi teel teatada Berliini. Kui kusagil ilmub taskuvaras, peab samuti sellest teatama büroole. Kui politseil läheb korda kindlaks teha neid isikuid, kes ostavad taskuvarastelt nende poolt varastatud asju, siis tuleb jällegi Berliini büroole teatada, kes need isikud on, nende elukoht, amet, päevapilt jne. jne., eriti siis, kui need isikud asuvad väljamaal. Kõigi nende reisivate taskuvaraste kohta, kes on tuntud politseivõimude poolt, kuid kelle kohta puuduvad Berliinis veel teated (s. o. taskuvargad, keda politseil läks korda paljastada enne uue büroo asutamist), tulevad saata, tarvilised andmed, kui vähegi

võimalik ka päevapildid ning näpupäljed. Berliini büroo kasutab kõike temale saadetud materjali selleks, et omalt poolt kaasa aidata kohalistele politseivõimudele taskuvargaid kahjutuks teha. Selleks otsustatakse seatakse büroo poolt kokku nimekirjad, kuhu märgitakse kõik politseile tuntud taskuvaraste kohta käivad andmed, mis võivad politseile kasulikud olla kuritegijate vastu võitlemisel (nimi, hüüdnimi, isikukirjeldus, kombed, eriala, elulugu jne.). Sarnaseid nimekirju saadab Berliini büroo kõikidele kriminaalpolitsei asutustele, suurematele välispolitsei üksustele ning tähtsamatele piiripolitsei komissariaatidele. Loomulikult täiendatakse nimekirjad aegajalt ärarippuvalt juuretunud materjalist.

Viiskümmend naist kahe aasta jooksul.

Paari nädala eest läks Poola politseil korda areteerida kaht petist, kes oma erialaks valisid — abiellumise, muidugi selleks, et varsti peale pulmi kaduda abikaasade rahaga ja väärtasjadega. Esimene neist oli abiellunud kaheksa, teine kümme korda. Kuid see pole kaugelki veel rekord. Inglismaa ja Ühisriigid on alati olnud peategevuspõlluks abielupetistele; põhjuseks on asjaolu, et neis riikes on abiellumine seotud õige väheste formaalsustega, ei nõuta seal dokumente ning terve protseduur on kiire. Sellepärast sõidavad tihti mannermaalt armastajad paarid Londoni, et seal kiirelt abielluda, sellepärast aga tegutsevad seal ka paljud petised. Viimaste seas on kõige kuulsam keegi Austria alam Sigismund Engel, kes ennast nimetas parun Engel'iks. Mees abiellus kahe aasta jooksul 50 korda — see on rekord, mida vist nii pea ei püstita ükski teine kuritegija! Lõpuks sattus tema New-Yorki, mõistagi oma tulutoova tegevuse jätkamiseks, kuid seal ebaõnnestus kuritegijale asi ning praegu kannab ta oma karistust Sing-Singi vangimajas. Peale vangimajast vabanemist ei oota teda arvata-vasti tema 50 naist, vaid Londoni Scotland Yardi salaagendid, sest ka Inglismaal tuleb petisel kohtu ees vastutust kanda. — „Parun Engel“ töötas peaaegselt abielu agentuuride kaudu. Neid on Inglismaal palju ja mees maksis neile kõrgeid protsente; selle eest tutvustati teda ka rikkamate naistega. Agentuurid töötasid temaga hea meelega, sest naisterahvad kiitsid teda väga, olid temast vaimustatud. Harilikult muutis Engel peale iga uue abielu oma nime. Mr. Gordon'ina abiellus tema ühe rikka ameeriklannaga, elas nai-

sega paar nädalat Pariisis, varastas naise paljaks ja kadus kui tina tuhka. Mr. King'ina sõitis tema Londoni tagasi ja abiellus uuesti. — Teine suurpettur on keegi sakslane Adolf Wiesenhoff, kes 31 korda abiellus. Tema on uhke nimetuse peale „välk-bigamist“, mis temale anti ajakirjanduse poolt peale areteerimist. Kui mees toodi kohtu ette (Bristoli linnas), imestasid kohtunikud ja vannutatud mehed selle üle, et sarnane väikse kasvuga, inetu vana meheke on suutnud palju naisi võrgutada. Mitmed tunnistajad — petise naised — seletasid, et nemad teda olevat väga armastanud, sellele vaatamata, et piinlik oli tema peale vaadata, sest ta nägu olevat vastik. Lääne-Inglismaal abiellus Wiesenhoff kaheksa korda, varastas naised paljaks ja jättis neid harilikult kümne päeva jooksul maha. Eriliselt armastas tema abielluda toatüdrukutega. Viie nädala jooksul võttis mees seitse toatüdrut naiseks. — Hoopis teist laadi oli inglase George Smith, kardetav kuritegija, keda tunti „suvituskoha mõrtsuka“ nime all. Et teda ei saaks süüdistada mitme naise pidamises, tappis ta naised ära. Nii pea, kui mehel oli valitud uus ohver, tappis ta endise naise. Ta küüsi langesid peaaesjalikult vanemad naisterahvad. Peale pulmi sõitis ta naiseiga alati kuhugile su-

vituskohta, kus siis naine leidis „õnnetu juhtumise“ tagajärjel surma. Ka sellel juhtumisel imestasid kõik, et see vastiku välimusega kuritegija köitis nii palju naisi. Lõpuks olgu veel nimetatud vale maharadsha Bezvari. Tema algas oma tegevust Londonis, kus tema India printsina abiellus ilusa ja rikkaka noore tütarlapsiga. Mõni kuu hiljem kadus tema ühes abikaasa raha ja kalliskividega. Selgus, et ta pärit on Kairo linnast ja sündinud pakikandja ja tantsijanna pojana. Mehe õige nimi on Bezari. Keegi rikas sakslane võttis teda oma teenistusse ja nii pääseski mees maailma. Järgmiseks ohvriks oli keegi jõukas saksa daam, kellega „Razi Bei“ sõitis Veneetsiasse, et sealt põgeneda ühes kalliskividega ja sularahaga. Peale selle sõitis mees Euroopas ringi, külastades pea kõiki suuremaid linnasid, nimetades ennast kord pashaks, kord India printsiks, kord maharadshaks jne. Berliinis oli mehel enne kinnivõtmist eriliselt palju edu. Siin armastas tema palju kõnelda rikkalikest pidudest, mis tema vanaisa olevat toime pannud Valesi printsii auks viimase viibimisel Indias. Muu seas langes Berliinis petise kätte ka keegi väga rikas daam, kes temale kirjutas palju armastuskirju. Viimaseid müüs prints daamile tagasi õige soolase hinna eest.

Küsimused ja kostmised.

Nr. 133. Lugeja nr. 254. Küsimus. Kas kuuluvad vastuvaidlemata korras sissenõudmisele koolikohuslike laste mõnepäevalise koolist puudumise pärast vanematele koolihoolekogu poolt määratud trahvid, jaataval korral missuguse seaduse järele.

Vastus. Trahvid kuuluvad sissenõudmisele administratiivsel teel (vastuvaidlemata korras) avalikkude algkoolide seaduse („R. Teat.“ nr. 75/76 — 1920. a.) § 15 põhjal. Sissenõudmist võib nõuda kohalik koolivalitsus.

Nr. 163. E. P. Küsimus. 1) Riigi või omavalitsuse maksude sissenõudmisel tuleb politseil võlgniku varandus kirjutada üles enampakkumisel äramüümiseks. Asjade üleskirjutamisele on vaja kutsuda kaht hindajat, kes kirjutavad üleskirjutamise aktile alla ja hindavad varanduse ära. Kas on lubatud seadu-

sega nendele tunnistajatele (hindajatele), nende soovil, tasu määrata ja kui suurel määral? 2) Missuguses end. vene seaduste kogus on avaldatud sunniteel maksude sissenõudmise kord?

Vastus: 1) Tasumäärad on nähtud ette „Areteeritud varanduse hoidmise ja selle hindamise eest tasumaksimise määruse“ („R. T.“ nr. 108 — 1923. a.) II peatükis.

2) Vene sead k. XVI k. 2 j. — poloshenie on vsöskanijah po besspornöm delam kasnõ.

Nr. 166. Henny. Küsimus. Maavalitsuse poolt ei ole antud välja määrusi kauplemisaja kohta. Kas võivad selles maakonnas kaupmehed, kes ise kauplevad, riiklikudel pühadel ja puhkepäevadel oma kauplusi hoida lahti ja kaubelda? Eitaval korral — kas siis konstaabel on kohustatud omaniku peale proto-

kolli tegema ja kaupmeest sundima poodi sulgema?

Vastus. Kui puudub sundmäärus, siis ei ole alust keelata kauplemist ja kedagi vastutusele võtta.

Nr. 167. O. P. Küsimus. 1) Kui riigiteenija soovib üks kuu suvepuhkust saada, kas peab ta juba palve sisseandmise ajal 2 aastat vahetpidamata teeninud olema või loetakse kui palujal, kes augustikuul soovib puhkust, alles 1. oktoobril kaks aastat saab riigiteenistuses olla? Eitaval juhtumisel, kas tähendatud teenija võib saada peale 1. oktoobrit uuesti 2 nädalat puhkust? 2) Kas võib eelmise aasta saamata jäänud suvepuhkust järgmisel aastal saada?

Vastus 1. Riigiteenijale võib aasta jooksul puhkust anda kuni riigiteenistuse seaduse maksmahakkamiseni: kes vähemalt üks aasta vahetpidamata teeninud

kuni 2 nädalani ja kes vähemalt kaks aastat vahetpidamata teeninud kuni 1 kuuni. Puhkust võib ka poolitada, nii et ametnik, kellel 2 aastat täis saab 1. okt., võib kaks nädalat puhkust saada enne 1. okt. ja 2 nädalat peale 1. okt. ühe ja sama kalendriaasta jooksul. Tingimuseks on, et asutuse jooksev töö ei kannataks puhkuse all.

2. Ei või.

Nr. 184. M. M. Küsimus. Riigiametnik (politseiametnik) vabastatakse koosseisude vähendamise tõttu ametist. Riigiteenistuse seaduse põhjal makstakse 4½ kuu palk ametnikule peale ametist vabastamise.

Kas vabastatud ametnikule makstakse palk ta voliniku kätte edasi, kui ta ise rändab väljamaale?

Vastus. Makstakse üldisel alusel erivolituse põhjal.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised tunnistused:

- L e e k,** Ivan Aleksei p., sõjav. vab. tunnistus nr. 2724.
- P a l t s e r,** Anton Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Valga maak. rahvaväe ülevalt 1920 a. nr. 5914.
- U i b o,** Eduard Juhani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 7. jalaväe rügemendi ülevalt 1. 10. 25 a. nr. 5697.
- C h r i s t i a n,** Florida Johannese t., välispass, v. a. politsei osakonnast 14. 5. 26. a. nr. 1408.
- T ä k k e r,** August Karli p., Tartumaa kaitsemaleva liikmekaart nr. 319, v. a. 30. 3. 25 a.
- T ä k k e r,** August Karli p., laskeriista luba, v. a. Tartu maakonna pol. ülevalt nr. 541/3053.
- J e s i n o v s k y,** Ludvig Frantsi p., Poola pass, v. a. 1. 7. 25 a. nr. 645.
- V i s a s,** Herta Priidu t., hobusepass, v. a. Kõpu vallaval. 15. 12. 20 a. nr. 26 — Jaan Ruut'i nimele.
- P a j o,** Heinrich Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Narva karantiini ülevalt 22. 12. 20 a. nr. 4/15138.
- S t ö ö r,** Albert Augusti p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. m.-r. „Lennuki“ komandöriilt 1. 12. 25 a. nr. 1552.

- J ä ä g e r,** Karl Jakobi p., sõjaväeteenistusse kõlbmatuse tunnistus, v. a. Viru maak. rahvaväe komisjonist 15. 7. 20 a. nr. 245.
- P ö d e r** (Saharov), Aleksander Grigori p., sõjaväeteenistusse kõlbmatuse tunnistus, v. a. Viru maak. rahvaväe komisjonist 10. 6. 21 a. nr. 176.
- K e s k ü l l,** Otto Juhani p., laskeriista kandmise luba, v. a. Viru maak. politsei ülevalt 23. 10. 22 a. nr. 3625. (41862)
- D e h n,** Hedvig Vilhelmi t., välispass, v. a. politsei osakonna passiosakonnast 9. 6. 26 a. nr. 1909. (42132)
- M u r n i k o v,** Lev Sergei p., Nanseni pass, v. a. politsei peavalits. 29. 12. 24 a. nr. 10147/19687. (42134)
- K o r t s h a k o v,** Aleksei Vassili p., Nanseni pass nr. 3736/5213. (42142)
- P a v l o v,** Sergei Nikolai p., Nanseni pass, v. a. politsei osakonnast 31. 3. 26 a. nr. 16973. (42352)
- Ö u n b a u m,** Johan, hobusepass, v. a. Pajusi vallaval. 20. 2. 22 a. nr. 3. (42408)
- K o n s t a n t i n o v,** Peeter, hobusepass, v. a. Martna vallaval. 5. 1. 21 a. nr. 496. (42410)
- Hobusepass, v. a. Mustjala vallaval. 17. 2. 21 a. nr. 570. (42415)

- K a u s, Mart Peetri p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 3. jalaväe polgust 6. 4. 20 a. nr. 5566. (42418)
- K a l l i n g, Alma Juhani t., hobusepassid, v. a. 1) Vana-Võidu vallaval. 29. 12. 21 a. nr. 443 ja 2) Pärsti vallaval. 1922 a. nr. 338. (42434)
- K a r a f i n, Osvald, hobusepass, v. a. lisa-ku vallaval. 21. 12. 20 a. nr. 392. (42435)
- J a n n, Alfred Jaani p., reservitunnistus, v. a. 6. jalaväe rügemendi ülemalt, nr. 28688. (42441)
- N u r k, Aleksander Mardi p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Harju maak. rahvaväe ülemalt 15. 11. 24 a. nr. 12185. (42448)
- R e i n a n s, Jaan, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tall. hobuste tagavara laatsaretist 15. 4. 20 a. nr. 1406. (42449)
- K i p p e r, August Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 1. jalaväe rügemendi üle-
malt 1. 8. 26 a. nr. 1493.
- R o s a l k, Johannes Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Tallinna sõjaväe haige-
maja ülemalt 20. 10. 24 a. nr. 6967.
- L a u r, Johannes Matvei p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. Aegna saare komandan-
dilt 1. 12. 24 a. nr. 8397.
- N a u k a s, Hans Juhani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 5. jalaväe rügemendi
ülemalt 13. 12. 20 a. nr. 12479.
- F r e e b e r g, Villem Ado p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 6. jalaväe rügemendi
ülemalt 28. 4. 20 a. nr. 14421.
- S a a r t s, Martin Jüri p., sõjav. vab. tun-
nistus, v. a. Piirivalve valitsuselt.
- R a u d s e p p, Friedrich, hobusepass, v. a. Koiola vallaval. 19. 1. 26 a. nr. 2 —
Daniel Sofie p. Häidak'i nimele.
- L a n g, Eduard Peetri p., sõjav. vab. tun-
nistus, v. a. 2. jalaväe polgu ülemalt
28. 4. 20 a. nr. 1152.
- K o r b, Viktor Johannes Hansu p., laske-
riista luba, v. a. Tartu maak. pol. üle-
malt 13. 10. 25 a. nr. 2001/11288.
- K ü ü n a l, Jaan Jakobi p., laskeriista luba,
v. a. Narva linna prefektilt 1926 a.
nr. 957.
- P ö d e r, Aleksander Grigori p., hobuse-
pass, v. a. Maidla vallaval. 30. 9. 22 a.
nr. 557.
- T e d e r, Aleksander Ferdinandi p., üle
Eesti-Läti piiri käimise luba nr. 654,
v. a. politsei osakonna passi toimkonnalt
1926 a.
- S i i d a m, Jaan Johani p., hobusepass, v.
a. Alliku vallaval. 11. 1. 21 a. nr. 427.
- S i i d a m, Jaan Johani p., hobusepass, v.
a. Anna vallaval. 13. 12. 20 a. nr. 13. —
Hans Hindreku p. Tammets'a nimele.
- J a l a k, Peeter, sõjav. vab. tunnistus, v. a.
Saare maak. rahvaväe ülemalt 1. 11.
20 a. nr. 1593.
- H u l l, Hindrek, sõjav. vab. tunnistus, v. a.
10. jalaväe rügemendi ülemalt 30. 4.
23 a. nr. 3179.
- S c h u r a v l e v, Jakob, rahvaväest vabast.
tunnistus, v. a. Petseri maak. rahvaväe
ülemalt nr. 148/1088.
- A r t e m j e v, Andrei Nikolai p., hobuse-
pass, nr. 27.
- G o r j u n o v, Peeter, sõjav. vab. tunnis-
tus, nr. 2993. (25050)
- Õ u n a p u u, Johannes, sõjav. vab. tunnis-
tus nr. 6470.
- R e i s e n b u k, Valter, hobusepass nr. 187.
(25050)
- H a l l i k, Gustav, hobusepass nr. 415.
(25050)
- M a r a n, Johan Maie p., sõjav. vab. tun-
nistus, v. a. Sakala partisanide polgu
ülemalt 19. 3. 20 a. nr. 61/1726.
(38788)
- K a l t m a n n, Oskar Jüri p., sõjav. vab.
tunnistus, v. a. Sõjaväe staabi kantselei
ülemalt 30. 12. 21 a. nr. 7591. (39318)
- N u g a, Hans Hansu p., sõjav. vab. tun-
nistus, v. a. Merejõudude staabi ülemalt
1. 10. 24 a. nr. 133/4917. (39333)
- R a u d s e p p, Andres, laskeriista luba, v.
a. Võru maak. pol. ülemalt 25. 7. 23 a.
nr. 1001/2735, — maksvusega kuni 25.
7. 25 a. (42445)
- K o l g a, Jaan, hobusepass. (32556)
- M ä g i, Jüri Tõnise p., sõjav. vab. tunnis-
tus, v. a. Viljandi maak. rahvaväe üle-
malt 1. 11. 22 a. nr. 16980. (39561)
- R a b a, Tõnis Tõnise p., sõjav. vab. tun-
nistus, v. a. Viljandi maak. rahvaväe ja
kaitseliidu ül. 18. 10. 20 a. nr. 11126.
(39560)
- M ä g i, Otto Martini p., reservitunnistus,
v. a. Kitsaroopal. soomusrong nr. 3. üle-
malt 15. 4. 20 a. nr. 198. (39996)
- L o o s m a n n, Julius Jaani p., sõjav. vab.
tunnistus, v. a. Pioneerataljoni ülemalt
3. 9. 24 a. nr. 3885. (40109)
- S a a r, August Jakobi p., reservitunnistus,
v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 10.
1. 23 a. nr. 844. (40370)
- K u u m, Karl Ado p., laskeriista luba, v. a.
Viru maak. pol. ülemalt, nr. 2526.
(40682)

Klass-Glass, Alfred Hermani p., laskeriista luba, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 18. 3. 23 a. nr. 767. (40843)

Ilm, August Leena p., reservitunnistus, v. a. Tartu maak. rahvaväe ülemalt 1. 7. 21 a. nr. 15036. (40850)

Ventsel, August, sõjav. vab. tunnistus, v. a. Transpordi-Etapi valitsusest 7. 4. 20 a. nr. 1212. (41671)

Hallikas, Paul Jaani p., sõjav. vab. tunnistuse dublikaat, v. a. Järva maak. rahvaväe ülemalt 27. 5. 26 a. nr. 752. (42606)

Kuntur, Johannes Jaani p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. 4. jalaväe polgu ülemalt 22. 12. 20 a. nr. 15763. (41867)

Nõmm, Eduard Mihkli p., sõjav. vab. tunnistus, v. a. s.-l. „Lembitu“ komandöriilt 29. 11. 24 a. nr. 2083. (41868)

Bakmann, Anton Kristjani p., hobusepass, v. a. Asuküla vallaval. 30. 3. 25 a. nr. 9/41170. (42013)

Kuulutus.

III. jsk. politseikomissar Pärnumaal annab teada, et 11. märtsil 1927 a. kell 10 hom. müüakse Vana-Vändra vallas, Lauri talus

enampakkumisel

Reinhold Diesfeldt'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest hobusest, hinnatud 20.000 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks.

Müüdavat hobust võib näha oksjoni päeval oksjoni kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Pärnus,

19. veebr. 1927 a.

Nr. 3323.

J. Penjam.

Politseikomissar.

Teadaanne.

6-da jaosk politseikomissar Tallinnas annab teada, et 2. märtsil s. a. kell 12 päeval müüakse Tallinnas, V. Karja tän. nr. 1, Peisha Kaslovsky 1926. a. puhtakasmaksu võla katteks alljärgnev varandus

enampakkumisel:

Mitmesugused sein- ja lauakellad ja muu poe sisseseade, hinnatud 40.000 marga peale

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 17. veebr. 1927 a.

Nr. 014852.

P. Grünberg,

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas.

Teadaanne.

6-da jaosk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 3. märtsil s. a. kell 11 hom. müüakse Tallinnas, Viru t. nr. 14, Theodor Verschbitsky 1926 a. tulumaksu võla katteks alljärgn. varandus

enampakkumisel:

1) kulduur . . .	hinnatud Mk. 5000
2) türgi diivan . . .	„ „ 1000
3) riietekapp . . .	„ „ 3000
4) toalettpiegel . . .	„ „ 4000

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 18. veebr. 1927 a.

Nr. 014378.

P. Grünberg,

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas.

KUULUTUS.

Mõisaküla jsk. politseikomissar Pärnumaal annab teada, et 7. märtsil 1927 a. kell 10 hom. müüakse Karksi vallas, Kullese talus

enampakkumisel

Oskar Neumann'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest kummutist ühes peegliga, hinnatud 500 marga peale, tulumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval. Pakkumine algab hinnatud summast.

Mõisakülas, 23 veebr. 1927 a.

Nr. 6543.

S. Kook.

Politseikomissar.

TEADAANNE.

6-da jaoskonna politseikomissar Tallinnas annab teada, et 1. märtsil s. a. kell 10 hommikul müüakse Tallinnas, Harju tän. Nr. 26, Bornstein'i ja Schalmann'i 1926 a. puhtakasmaksu võla katteks alljärgnev varandus

enampakkumisel:

1) 100 arssinat kunst karakullriiet	hinnatud Mk. 70.000
2) hallid kitsenahad 80 tükk. „ „	48 000
3) sinist sammetit 15 arss. „ „	1.500
4) valget sammetit 40 „ „	4.000

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 16. veebruaril 1927 a. Nr. 014818.

P. Grünberg.

6-da jaoskonna politseikomissar Tallinnas.

Kuulutus.

Väike-Maarja jaoskonna politseikomissar Virumaal annab teada, et 5. märtsil 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Paasvere vallas, Vassivere külas

enampakkumisel

August Juhani p. Tannbaumi päralt olev varandus, mis koosneb ühest pooleli ehitatud puumajast, hinnatud 25.000 marga peale, kohtumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat maja võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Arinal, 21. veebruaril 1927 a.

F. Kalm,

politseikomissar.

Kuulutus.

Mõisaküla jaosk. politseikomissar Pärnumaal annab teada, et 7. märtsil 1927 a. kell 10 hom. müüakse Karksi vallas, „Kullese“ talus

enampakkumisel

Hans Alliku pärijate päralt olev varandus, mis koosneb ühest pruugitud heinaniidumasinast „Deering“ hinnatud 2000 marga peale, kinnisvaramaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat masinat võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Mõisakülas, 23 veebr. 1927 a.

Nr. 6544.

S. Kook.

Politseikomissar.

KUULUTUS.

Mõisaküla jaosk. politseikomissar Pärnumaal annab teada, et 7. märtsil 1927 a. kell 10 hom. müüakse Karksi vallas

enampakkumisel

Jaak Kuut'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest lehmast ja ühest pullist, hinnatud 8.000 marga peale, mitmesuguste maksude sissenõudmiseks.

Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Mõisakülas, 21 veebr. 1927 a.

Nr. 6530.

S. Kook.

Politseikomissar.

TEADAANNE.

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 4. märtsil 1927 a. kell 12 päeval müüakse Tallinnas, Dunkri tän. Nr. 4, elutseval Sophie Tohart'il temal võlgu olevate riigimaksude sissenõudmiseks

enampakkumisel:

- 1) 1 suur lillekorv kunst astriõitega mk. 1000.—
- 2) 2 suurt rohelist pärga kunstlilledest „ 1000.—
- 3) 2 väik. rohelist pärga kunstlilledest „ 600.—
- 4) 4 pärga kunstlilledest „ 400.—
- 5) 1 kunstlilledest kirsiõitest pärg „ 5000.—
- 6) 1 kirsiõitest pukett, lillad ja valged õied segamini „ 1000.—

Tallinnas, 19 veebr. 1927 a. P. Grünberg.
Nr. 016871. 6-da jsk. politseikomissar.

Teadaanne.

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 4. märtsil s. a. kell 10 hom. müüakse Tallinnas, Kinga tän. Nr. 6/8 Wilhelm Wagner'i 1926 a. puhtakasumaksu võla katteks

enampakkumisel

50 pakki villast lõnga hinnatud mk. 50.000.—

Müüdavat lõnga võib näha oksjoni päeval kohal. Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 19 veebr. 1927 a.

Nr. 015438.

P. Grünberg.

6 jsk. politseikomissar Tallinnas.

TEADAANNE.

6-da jsk. politseikomissar Tallinnas annab teada, et 4. märtsil s. a. kell 11 hom. müüakse Tallinnas, Dunkri tän. Nr. 6, Woldemar Bra-mann'i 1926 a. kaitseliidu ja 1926 a. tulumaksu ja trahterimaksu võla katteks

enampakkumisel:

- 1) kirjutuslaud, hinnatud . . . . . mk. 100.—
- 2) kahe lapse jaoks koolipink . . . . . „ 200.—
- 3) petroolpriimus . . . . . „ 300.—
- 4) lihamasin . . . . . „ 100.—
- 5) kööginõud . . . . . kokku „ 2800.—

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval koha peal. Pakkumine algab hinnatud summast. Tallinnas, 19 veebr. 1927 a. Nr. 05232, 04036, 017435, 016693 ja 012492. P. Grünberg.

6 jsk. politseikomissar Tallinnas.

KUULUTUS.

Türi jsk. politsei abikomissar Järva maal annab teada, et 3. märtsil 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Käru asunduses

enampakkumisel

Johannes Krusenberg'i päralt olev varandus, mis koosneb 200 hõõweldatud ja punnitud woodrilauast, pikkus 21 jalga, laius 6 tolli, hinnatud 10.300 marga peale, riigimaksu sissenõudmiseks.

Müüdavaid laudu võib näha oksjoni päeval koha peal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Türil,

16. veebr. 1927 a.

Nr. 01469, 01524.

M. Lembit.

Politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 4. märtsil 1927 a. kell 10 hommikul müüakse Lutri t. nr. 48-b

enampakkumisel

metalli tehase „Meteor'i“ päralt olev varandus, mis koosneb ühest rauatreipingist, hinnatud 100.000 marga peale, haigekassa ja teiste maksude sissenõudmiseks. Müüdavat asja võib näha oksjoni päeval koha peal. Pakkumine algab hinnatud summast.

25. veebr. 1927 a. Nr. 4862.

E. Känd,

politsei abikomissar.

KUULUTUS.

Lasnamäe jaoskonna politsei abikomissar Tallinnas annab teada, et 8. märtsil 1927 a. kell 10 hommikul müüakse S. Raevalla nr. 2-a.

enampakkumisel

Otto-Heinrich Kaberi päralt olev varandus, mis koosneb ühest elektromootorist 2½ H. P. ja ühest puurmasinast, hinnatud 85.000 marga peale, tema mitmesuguste maksude sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval kohal.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Tallinnas, 2 veebr. 1927 a. **E. Känd.**

Lasnamäe jsk. politsei abikomissar.